

A K C I J A (Slučaj Marković)

Andžej ŽULAVSKI
Druga revizija scenarija

18. septembar 1970.

1 - KUĆA ADAMSOVIH - EKSTERIJER. VRT. ZORA

Velika buržujaska kuća. Poput privatnih rezidencija u stilu Napoleona III, duboko u vrtu. Kuća je bogata, kapija gleda na mirnu aveniju. Vrlo rano jutro.

Mala mačka hoće da uđe u kuću. Ali ne može: ulazna kapija je zatvorena.

U prorezu ispod kapije vidi se dopola uvučen koverat s telegramom.

Mačka se spušta ka kovertu. Iza nje, vrt je prazan, a kapija je usmerena ka aveniji.

Mačka liže koverat.

Koverat, koji mačka nežno dodiruje jezikom, počinje da se natapa crvenom bojom. Koverta upija krv poput upijača. Mačka ga je jezikom malo pomerila.

Tada mlaz krvi počinje da teče prema travi u vrtu.

2 - KUĆA ADAMSOVIH - ENTERIJER. ZORA

Mladić je naslonjen na ogradu s one strane kapije. Jedan njegov rukav, i čitava desna strana njegove bele košulje, natopljeni su krvlju.

To je krv koja je tekla kroz prorez.

Njegova druga ruka, nepokretna, uz telo, drži automatsku pušku. ~~Mladić ponovo uzima~~
~~da.~~

Ispred njega, na kraju hodnika, sunce obasjava vrt. Mladić se odvaja od kapije, počinje da hoda prema vrtu. Zastaje u travi, naginje glavu unatrag, duboko uzdiše.

Njegov osmeh je osmeh olakšanja.

Iza njega se, u okviru otvorenih vrata, pojavljuje mlada žena. Njena duga bela haljina i lice isprskani su krvlju. Drži pištolj obema rukama. Polako ga podiže i usmerava u mladićeva leđa. Puca.

Mladić se presavija, pada na kolena i prevrće se unapred. I dalje ima osmeh na licu.

3 - VRT KUĆE ADAMSOVIH - EKSTERIJER. ZORA

Zvuk sirene, koji dopire iz velike daljine, približava se i pojačava. Kola se zaustavljaju ispred ograde vrta.

Iz njih izlaze ljudi. Nose puške.

Nepomičan, mladić ih pušta da priđu. Usta su mu poluotvorena, obraz mu počiva u travi.

Pored mladića se smešta nečije koleno.

Jedna ruka ga dodiruje, druga mu širi prste, ~~koji su zgrčeni na puški.~~ Puška se aktivira, igla udara, ali ne dolazi do pucnja. Šaržer je prazan. ~~Puška, istrgnuta iz mladićevih prstiju, kida mu kožu. On ne reaguje.~~ ^{Okidač}

Inspektor policije se saginje.

INSPEKTOR

Ona je pucala, zar ne?

Mladićeve usne se mukotrpno pokreću. Inspektor se još više naginje sve dok mu uvo ne dodirne mladićeva (DAVIDOVA) usta

DAVID (šapatom)

Vi ste najprljaviji među nama, zato što svoj posao obavljate bez ljubavi...

Inspektor želi da uzvrati, ali mladić više ne sluša. Nepomičan, gleda u sunce, koje mu se bliži velikom brzinom, pri tom se čuje buka voza koji ulazi u stanicu.

4 - ISTOČNA ŽELEZNIČKA STANICA. DOLAZNI PERON MEĐUNARODNIH VOZOVA - VEČE

Voz ulazi u stanicu. Sam, stojeći na stepeniku jednog vagona, isti ovaj mladić koga smo upravo videli „upija“ svetlost železničke stanice koja se bliži.

Na kraju perona čeka ga neki muškarac. To je starac, sa šeširovom u dugom šinjelom. Starčeve suzne oči jedva razaznaju siluetu pridošlice. Mladić zastaje pred njim. Starac mu prelazi rukom preko lica, kao što čine slepi.

STARAC (šapatom)

Još sam se samo tebi nadao.

Mladić se smeši.

5 - STAVROSOVA ULICA - EKST. VEČE

Taksi se zaustavlja u maloj zabačenoj ulici. Iz njega izlaze starac i mladić. Starac pokazuje ka jednoj prljavoj zgradi. U prizemlju se nalazi neugledna prodavnica muzičkih instrumenata, ploča i veš-mašinâ.

STARAC

Tu smo.

Plaća taksi.

Pokazujući put mladiću, stupa na stepenište.

5 - KOD STAVROSA - ENTERIJER. VEČE

U tami stepeništa ukazuje se zrak svetlosti. Starac otvara vrata.